

liko, ker so nas na naše povabilo obiskali naš ljubljenski deželni poslanec, č. g. Gregor Einspieler, ter so nam jederno, da si v kratkih besedah razložili pomen družbe sv. bratov, iz srca hvaležni. Oni v resnici poznajo naše zadeve, in se tudi vsake prilike poslužijo, da izvejo od prostih kmetov njih resnično voljo. Zatoraj je obžalovanja vredno, da jih naši liberalci v Celovci pri deželnem zboru tako malo poslušajo. Ko bi hoteli liberalci biti pravični, prišli bi k našim zborom. Tu bi se lahko prepričali, kakšne šole da mi terjamo, saj se je dosti jasno slišalo, ko je kmečki mož Simon Skubel v našem imenu govoril in je v živih besedah dokazal, kakšnje šole da mi želimo. Imeli smo še veliko drugih govornikov, n. pr. č. g. Šervicel, gosp. kaplan iz Dravograda. Omeniti moram tudi gospoda kaplana iz Šmihela pri Pliberku, kateri se na vse mogoče trudijo, da bi nam zatiranim Slovincem pomagali. Osnovali so že več posojilnic, zdaj mislijo osnovati še novo društvo, katero bi se pečalo s kmečkimi zadevami. Posebno so nam obljubili, da bi nam priskrbeli po ceni natornega vina, katerega smo mi Korošci potrebni, posebno letos ker mošta ni, to pa s pomočjo Šmihelske posojilnice. Bog daj srečo novemu društvu! Povedati moram tudi, da se je zbralo še precejšnje število kmetov iz vseh okolice, posebno so nas razveselili Šmihelci s svojimi izvrstnimi pevci, za kar smo jim iz srca hvaležni. Zahvalimo tudi vse druge gospode, kateri so nas obiskali, in jim kličemo: zopetno svidenjel! Nas so še drugi počastili pismeno in po brzojavu. Le ena govoricica gre: oh, to je bilo veselo, da bi le skoraj včakali spet enakega veselja! Zatoraj pričakujemo, da bo prihodnja vdeležba zopet velika. Prav zadovoljni smo bili že s tem, pa ko bi raznovrstne homatije necih ljudi ne bile premotile, bila bi deležba še veliko ogromnejša.

Iz Kapele pri Radgoni. (Gut Heil!)
Bral sem tudi že „Slov. Gosp.“ št. 6. dopis iz Vržeja o tem slavnem nemškem pozdravu. Da pa bi nikomur ne bile moje vrste predolgočasne, zato vam nekaj hočem iz naše okrajine naznani. Kakor povsod, bili so pustni dnevi tudi pri nas polni veselja. Naši požarniki iz Mote in Hrastja so si napravili veselico pri g. V. Povabili so vse bližnje požarnike in kaj mislite, kako so se pozdravljali, ko so se sešli? Najpred prišli so iz Vržeja in slišal sem, da so naše domače pozdravili: Gut heil! — Naslednje pa pridejo Št. Jurjevski požarniki, ti pa s prelepim slovenskim pozdravom: zdravo! To se nam je prav dopadlo. Na ovratnikih nosijo podobo „Sv. Jurja na konji“ in tudi to se vsakemu, kdor jih vidi, dopade. Kakor pa se povsod Nemci med Slovence mešajo, tako je tudi že pri Št. Jurjevskih požarnikih. Prignali so s seboj precej visokega moža in jaz sem prašal, kdo da

je to? V odgovor sem dobil: Jurjevski pek! No ta pa je bil slov. pozdrav: zdravo doma pustil, menda na oskrbovalnem sprejetišču. Nazadnje vam, Št. Jurjevski požarniki, ki imate prelepi pozdrav; zdravo, nikar se ga ne sramujte, temveč napredujte zmiraj lepo naprej in tako bote vzgled vsem požarnikom na slovenskih tleh. Tu pač ne kaže: Gut heil! B—č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar se je vrnil iz Budapešte na Dunaj ter ostane ondi čez velikonočne praznike. — Drž. proračun za leto 1890 kaže 547.368.704 gold. prihodkov in stroškov 545.771.700 gold. denarja torej preostane 1.597.004 gold. Sedanja vlada torej ima, če druga ne, vsaj to za se, da ne dela dolgov, kakor vse prejšnje liberalne vlade. — Avstrijski škofje so izročili vladi spomenico gledé ljudske šole. Kar je katoliškega ljudstva, pozdravlja to spomenico z velicim veseljem, nemškim liberalcem in njih repu v judovskih in drugih listih pa ne ugaja. To pa je nekaj, kar se razume samo po sebi. — Štajarska hranilnica daje liberalno brco slov. ljudstvu, ter resno zatrjuje, da ne vzprejmlje slov. prošenj za posojila. Da stori v tem veliko krivico tretjini štaj. prebivalcev, to skrbi gospodo, ki ima hranilnico v rokah, malo in je dobro, če si slov. ljudstvo to zapomni ter ne išče več pomoči pri štajarski hranilnici v Gradci, ampak pri južno štajarski v Celji. — Naši sosedje v koroški Črni so deloma propadli pri obč. volitvah, najbolj za to, ker rogovili ondi nemška „planinska družba“ zoper domače slov. ljudstvo. — Za „Südmark“ dela dr. Steinwender jako strastno po koroških mestih, toda doslej nima še posebne sreče z njo; samo v Beljaku že obstoji nje podružnica. — Kranjski dež. predsednik, baron Winkler je vtorek obhajal 10letnico svoje vlade in so mu vsled tega slov. društva v Ljubljani skup napravila bakljado. — Po vseh kranjskih mestih je cena mesu poskočila in se mesarji izgovarjajo, da je živina postala sila draga. No nekaj že, toda shajali bi še že tudi s staro, precej visoko ceno. — Nekaj laških mladeničev v Gorici se je o novačenji prav slabo nosilo in še pride brž k malu c. kr. žendarmarija po nje, ker se jim očita oskrunjenje cesarske podobe, viseče v nekej krčmi. — Za italijansko vseučilišče v Trstu poteza se tudi jud dr. Luzzato in Nemeč Burgstaller. To še človek umeje pri prvem, ali kaj še zadnji? Najbrž samo hvalo irredentovcev. — Iz Zagreba se poroča, da vzame za svojim mojstrom, ministrom Tisza tudi hrv. ban, grof Khuen-Hedervary slovo, ali nam se dozdeva, da on ne stori tega še tako k malu. — Iz ogerskega ministerstva je poleg Tisza odstopil tudi grof

Teleki ter je na njegovo mesto vstopil grof Bethlen kot minister za poljedelstvo. Novi predsednik v ministerstvu, grof Szápáry ima težko delo že koj s kraja in kalvincem se na njem nič ne dopade, da še hodi grof k sv. meši. Žal, da se nahaja na Ogorskem jud in kalvinec prav po gostem.

Vunanje države. Pogodba sv. Očeta z anglijsko kraljico gledé otoka Malta in nekaterih dežel v Afriki, ki so pod oblastjo Anglije, je gotova in misli se, da nastavi Anglija k malu tudi za se posebnega zastopnika pri sv. Očetu v Rimu. — Da italijanski kralj Umberto nima več svoje volje, ampak da mu jo dela Crispi ali bolje masoni, to se vidi iz tega, da je kralj 100 000 lir daroval za spomenik Mazziniju, največemu puntarju, kar jih je bilo v Italiji — Na Francoskem se ruši ministerstvo in sestavlja sedaj novo Freycinet, mož, ki živi le bolj o tihotapnostih in zato se ga bojé drugi, ker ne vedó, če jih kedaj ne napade kje za vratom. — Konferencija ali shod v Berlinu, ki se naj peča z delalskim vprašanjem, odprli so zadnjo soboto, toda ljudje mu nič ne upajo veliko. — Železni kancelar knez Bismarek je vzel slovo in cesar Viljem ga je tudi vzprejel. To je pač sila malo slave za moža, ki je blizo 30 let strahoval vso Evropo in vsekal marsikje hudo rano, ali Nemci mu bodo lahko hvaležni, kajti brez njega bi še ne bilo Nemčije, bi še ne bilo cesarja vseh Nemcev. — V Rusiji so prišli iz nova, ne sled veliki goljufigi in sicer pri nabiranju za cerkev v spomin smrti carja Aleksandra II. Blizo 1 milj. rubljev manjka v nabiralnici. Kjer ni prave vere, ni zvestobe. — Mala Bolgarija misli sedaj resno na to, da se izkliče za prosto kraljestvo, kaj pa nastane potem, to ljudem ne dela velike skrbi, slabše, kakor je sedaj, misli se, da ne bode. — Na turski železnici pri Ismedu so napadli roparji celi vlak ter so umorili več oseb a roparjev še doslej niso dobili. — Kakor se kaže, na otoku Kreta še ne bode miru in dela se na nemir najbolj iz Grčije. — Menelik, novi neguš ali cesar abesinski v Afriki, nič ne pusti več trštva s sužnji, kar zadeva njegovo deželo. To je že dobro, ali njegova dežela je le mali kos Afrike. — V nekaterih deželah Azije se je sv. kat. cerkev v zadnjem času že precej razširila in so sv. Oče, rimski papež ustanovili v Japoniji več škofij. Se ve, da je še zmirom nevarno za č. misijonarje. Stari človek, staro molikovanje še prihaja ondi vedno na vrh. — Sedaj je gotovo, da bode leta 1892 v Chicagu velika razstava v spomin 400letnice, odkar so našli Ameriko. Vsled tega je v onem mestu veliko veselje, kajti neštete trume ljudi bode privrelo tačas v mesto in pustilo ondi veliko denarja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Sedaj pa prevdariva, potrpežljivi bralec, preden bova dalje potovala, kdo je kriv, da so naše občinske ceste tako zanemarjene, ali občinski predstojniki, ali pa občani? — Vsi skupaj in torej tudi občinski predstojniki, ako nočejo uporabiti svojih pravic, pa tedaj tudi ne izpolnjevati svojih dolžnosti. Le ti ne vedó, da lepa snažna obleka časti človeka, da lepa živina in lepo obdelane njive kažejo, da jih oskrbuje priden gospodar, da je dobra občinska cesta na čast občinskemu predstojniku in celej občini in tedaj tudi ne vedó, da čestite cerkev in šola, če ste zali, celo farno, oziroma šolski kraj. In ravno ti dve bi morali z vso pozornostjo oskrbovati. Saj to ni tako težko, kakor se nekemu zdi. Tvoje posestvo, ako ga imaš, dragi čitatelj, ima le enega oskrbnika; samo ti smeš reči: to je moje in vendar je tvoja hiša morda v boljšem stanu, kakor farna cerkev in šola, katerima vsi farani pravimo, to je naša cerkev, to je naša šola! Pomisli, kako težko ti je pri srci, če prideš k prijatelju v bližnjo vas, ali pa če obiščeš prijateljico, ki se je omožila v sosednjo vas, kedar slišiš, ko vstopiš na dvorišče, besede: „oh, ne zameri, ne ustraši se!“ Ali pa če pridejo gospod župnik, ali gospod učitelj k hramu: „ne ustrašite se! tako imamo vse razklopotano; morali si bomo novo hišo postaviti!“ — Se-li sramuješ uboštva? Ti neumnost ti! Kdo ti bo zameril, če si po nesreči ubožal? In kdo odpustil, ali te miloval, če ti je uboštva kriva tvoja nemarnost? — Sedaj pa te vprašam: Kaj porečeš tujcu, ko pride v nedeljo v vašo farno cerkev, v katerej visé morda razcapane zastave, umazane, zaprašene podobe, ali pa če je razpokana, črna stena? S čim se opravičiš, če še si ta tujec po službi božji ogleda šolo, pa si že, ko stopi v šolsko sobo, nogo sklekne na strganem podu? — O čem pa najraje pripoveduješ, ko prideš iz božjega pota domov? Kaj ne, o cerkvah in šolah, katere si videl. Vidiš, ravno takó pripoveduje tujec o vašej cerkvi in šoli, svojim domačinom, ko pride domov! Dragi moj! Ko tvoj sinko strga suknjo, mu jo zakrpaš; ko mu je premajhna, mu kupiš novo; ko se ti hiša kvari, jo popraviš: le cerkve in šole nočeš ne popravljati, kamo še le novo staviti! Ne veš-li, ali pa nočeš uvideti, koliko dobrega imaš od njiji? No, ne boj se, tudi jaz ti tega ne bom tukaj razlagal, samo rečem ti še, in to si zapomni: „Kdor ne spoštuje cerkve in šole, temu ni mar za srečno časno in ne za srečno večno življenje!“

(Dalje prih.)